

Αριθμός 3191/2015

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ Ε΄

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 3 Ιουνίου 2015, με την εξής σύνθεση: Αγγ. Θεοφιλοπούλου, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Ε΄ Τμήματος, Αικ. Σακελλαροπούλου, Μ.Ε. Κωνσταντινίδου, Αντ. Ντέμσιας, Χρ. Ντουχάνης, Σύμβουλοι, Ο. Παπαδοπούλου, Χρ. Παπανικολάου, Πάρεδροι. Γραμματέας η Ειρ. Δασκαλάκη.

Για να δικάσει την από 20 Απριλίου 2015 αίτηση:

της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία "ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΧΡΥΣΟΣ Α.Ε.", που εδρεύει στην Αθήνα (Λεωφ. Βασιλίσσης Σοφίας 23^Α), η οποία παρέστη με την δικηγόρο Ελένη Τροβά (Α.Μ. 13581), που την διόρισε με πληρεξούσιο,

κατά του Υπουργού Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, ο οποίος παρέστη με την Γεωργία Παπαδάκη, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους,

και κατά των παρεμβαινόντων: 1) Δήμου Αριστοτέλη, ο οποίος παρέστη με τον δικηγόρο Εμμανουήλ Μανωλάκη (Α.Μ. 2884 Δ.Σ. Θεσ/νίκης), που τον διόρισε με απόφασή της η Οικονομική Επιτροπή και 2) Δήμου Βόλβης, ο οποίος παρέστη με τον δικηγόρο Δήμο Νικόπουλο (Α.Μ. 1042 Δ.Σ. Θεσ/νίκης), που τον διόρισε με απόφασή της η Οικονομική Επιτροπή.

Με την αίτηση αυτή η αιτούσα εταιρεία επιδιώκει να ακυρωθεί η παράλειψη οφειλόμενης νόμιμης ενέργειας του Υπουργείου Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας να προβεί στην έγκριση του Προσαρτήματος 6 της τεχνικής μελέτης του υποέργου Ολυμπιάδας που αφορά στη μεταλλουργική μονάδα χαλκού, χρυσού και θειικού οξέος

Μαντέμ Λάκκου και κάθε άλλη σχετική πράξη ή παράλειψη της Διοικήσεως.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως του εισηγητή, Συμβούλου Αντ. Ντέμσια.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε την πληρεξούσια της αιτούσας εταιρείας, η οποία ανέπτυξε και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους ακυρώσεως και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση, τους πληρεξούσιους των παρεμβαινόντων Δήμων και την αντιπρόσωπο του Υπουργού, οι οποίοι ζήτησαν την απόρριψή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου κ α ι

Α φ ο ύ μ ε λ έ τ η σ ε τ α σ χ ε τ ι κ ά έ γ γ ρ α φ α
Σ κ έ φ θ η κ ε κ α τ ά τ ο Ν ό μ ο

1. Επειδή, για την άσκηση της κρινόμενης αίτησης καταβλήθηκε το κατά νόμο παράβολο (1382334,4065947/2015 ειδικά έντυπα παραβόλου σειράς Α').

2. Επειδή, με την αίτηση αυτή ζητείται η ακύρωση της παράλειψης οφειλόμενης νόμιμης ενέργειας του Υπουργείου Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας να προβεί στην έγκριση του Προσαρτήματος 6 της τεχνικής μελέτης του υποέργου Ολυμπιάδας που αφορά στη μεταλλουργική μονάδα χαλκού, χρυσού και θειικού οξέος Μαντέμ Λάκκου. Ως συμπροσβαλλόμενη θα πρέπει να θεωρηθεί, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 45 παρ. 4 τελευταίο εδάφιο του π.δ. 18/1989 (Α' 8), η εκδοθείσα μετά την άσκηση της υπό κρίση αιτήσεως υπ' αριθμ. ΔΜΕΒΟ/Α/Φ.5.1.6/οικ.175135/1047/28.4.2015 πράξη του Υπουργού Π.Α.Π.ΕΝ., με την οποία η μελέτη του ως άνω Προσαρτήματος επεστράφη στην αιτούσα προκειμένου να συμπληρωθεί και να διορθωθεί σύμφωνα με τις παρατηρήσεις που παρατίθενται σε αυτή.

3. Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ. 2 περ. δ' του ν. 1406/1983 (Α' 182), στη δικαιοδοσία των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων

υπάγονται οι διαφορές οι οποίες αναφύονται κατά την εφαρμογή της νομοθεσίας που αφορά «τα μεταλλεία και λατομεία». Όπως είχε παγίως κριθεί (βλ. ενδεικτικώς ΣτΕ 463/2010 Ολ., 660/2010, 3654/2009, 3960/2008, 705/2006 Ολ.), αν η προσβαλλόμενη με το ένδικο βοήθημα πράξη εκδόθηκε μεν κατ' εφαρμογή της νομοθεσίας περί μεταλλείων ή λατομείων αλλά ο ασκών τούτο επικαλείται βλάβη από την πράξη αυτή και δεν αξιώνει ίδια δικαιώματα μεταλλείας ή λατομίας, η διαφορά που ανακύπτει δεν είναι διαφορά ουσίας, της οποίας η επίλυση θα ανήκε στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια, κατά τα άρθρα 1 παρ. 2 περ. δ' και 3 παρ. 1 του ν. 1406/1983, αλλά, ενόψει των άρθρων 94 παρ. 1 και 95 παρ. 1 περ. α' του Συντάγματος, ακυρωτική διαφορά, υπαγόμενη στη δικαιοδοσία του Συμβουλίου της Επικρατείας. Ακολουθώντας όμως, με την παρ. 3 του άρθρου 51 του ν. 3659/2008 (Α' 77/7.5.2008), η ισχύς του οποίου, κατά το άρθρο 82 εδ. δεύτερο αυτού αρχίζει μετά από ένα μήνα από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, στο ανωτέρω άρθρο 1 του ν. 1406/1983 προστέθηκε παρ. 6, κατά την οποία στη δικαιοδοσία των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων υπάγονται, εκδικαζόμενες ως διαφορές ουσίας, όλες οι διαφορές που αναφύονται στις περιπτώσεις των παραγράφων 2, 3 και 4, ανεξαρτήτως από την ιδιότητα εκείνου που ασκεί το ένδικο βοήθημα. Στην παρ. 4 του αυτού άρθρου (51 του ν. 3659/2008) ορίζεται ότι «οι διατάξεις αυτού του άρθρου δεν καταλαμβάνουν τις εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος υποθέσεις». Περαιτέρω, από το σύνολο των διατάξεων που εντάσσονται στο τέταρτο κεφάλαιο του νόμου 3900/ 2010 (Α' 213/17.12.2010) (άρθρα 46 έως 50) υπό τον τίτλο «Μεταφορά αρμοδιοτήτων» συνάγεται ότι, κατά τη βούληση του νομοθέτη, εκκρεμείς την 1.1.2011, ημερομηνία έναρξης της ισχύος του ν. 3900/2010, υποθέσεις, οι οποίες διαβιβάζονται στα κατά τόπο αρμόδια διοικητικά εφετεία και διοικητικά πρωτοδικεία σύμφωνα με το άρθρο 50 του ν. 3900/2010, δεν είναι μόνον όσες ανήκουν στις κατηγορίες διαφορών που μεταφέρονται στην αρμοδιότητα των διοικητικών δικαστηρίων με το νόμο

αυτό, αλλά και εκείνες οι οποίες είχαν μεταφερθεί στα εν λόγω δικαστήρια με προγενέστερα νομοθετήματα. Επομένως, και τα εκκρεμή ένδικα βοηθήματα που ανήκουν στις κατηγορίες υποθέσεων, οι οποίες έχουν υπαχθεί στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια με το άρθρο 51 του ν. 3659/2008, αλλά, βάσει της προαναφερθείσας διατάξεως της παρ. 4 του άρθρου αυτού, έπρεπε να εκδικαστούν από το Συμβούλιο της Επικρατείας ως ασκηθέντα πριν από τη δημοσίευση του τελευταίου αυτού νόμου, υπάγονται πλέον, κατά την έννοια του άρθρου 50 του ν. 3900/2010, στην αρμοδιότητα των οικείων διοικητικών πρωτοδικείων (βλ. το Πρακτικό 4/2011 της διοικητικής Ολομέλειας, ΣτΕ 4193/2011, πρβλ. και ΣτΕ 3447/2011, 2395/2011, 2142/2011, 1623/2011, 554/2011).

4. Επειδή, εξ άλλου, το άρθρο 34 παρ. 1 του ν. 1968/1991 (Α' 150) ορίζει ότι «Στις διοικητικές διαφορές ουσίας ή ακύρωσης αν το διοικητικό δικαστήριο κρίνει ότι στερείται αρμοδιότητας, επειδή η υπόθεση υπάγεται στην αρμοδιότητα άλλου διοικητικού δικαστηρίου ή του Συμβουλίου της Επικρατείας, παραπέμπει την υπόθεση στο δικαστήριο αυτό. ... Το ίδιο ισχύει και για το Συμβούλιο της Επικρατείας, όταν κρίνει ότι το ενώπιόν του εισαγόμενο ένδικο μέσο ανήκει στην αρμοδιότητα άλλου διοικητικού δικαστηρίου. Η απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας είναι υποχρεωτική για το δικαστήριο στο οποίο γίνεται η παραπομπή. Στις ακυρωτικές υποθέσεις, ... το Συμβούλιο της Επικρατείας, εάν κρίνει ότι η υπόθεση είναι της αρμοδιότητας του διοικητικού εφετείου, μπορεί να παραπέμψει σε αυτό ή να κρατήσει την υπόθεση και να δικάσει κατ' ουσίαν».

5. Επειδή, στο άρθρο 4 παρ. 1 του Κανονισμού Μεταλλευτικών και Λατομικών Εργασιών (ΥΑ Δ7/Α/οικ.12050/2223/2011 – Β' 1227) που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 162 του Μεταλλευτικού Κώδικα (ν.δ. 210/1973 Α' 277), όπως τούτο αντικαταστάθηκε με το άρθρο 26 του ν.1428/1984 (Α' 43), ορίζεται ότι «Γενικές υποχρεώσεις εκμεταλλευτή και εργοδότη. 1. Ο εκμεταλλευτής, μεταξύ άλλων, έχει και τις παρακάτω

υποχρεώσεις: α) Να οριοθετήσει, με τεχνητά και μόνιμα ορόσημα, τον μεταλλευτικό ή λατομικό χώρο, να φροντίζει για τη διασφάλισή τους και να υποβάλλει σχεδιάγραμμα και τεύχη υπολογισμού της οριοθέτησης στην αρμόδια Επιθεώρηση Μεταλλείων. β) Να καταρτίζει και να υποβάλλει στην αρμόδια υπηρεσία του ΥΠΕΚΑ, πριν από την έναρξη μεταλλευτικών ή λατομικών εργασιών σε νέο έργο ή και νέο μέρος του έργου, το οποίο δεν είχε περιληφθεί στην αρχική μελέτη, τεχνική μελέτη του έργου ή μέρους του έργου, που οι προδιαγραφές της καθώς και η διαδικασία για την έγκρισή της αναφέρονται στα άρθρα 101 και 102. Τα κριτήρια που γενικά πρέπει να ικανοποιούνται στις παραπάνω μελέτες είναι, η οικονομία του κοιτάσματος, σε συνδυασμό με την ασφάλεια των εργαζομένων, των εργασιών και των εγκαταστάσεων καθώς και με την προστασία του περιβάλλοντος και γενικότερα, η ελαχιστοποίηση του κοινωνικού κόστους στα πλαίσια των αρχών της βιώσιμης ανάπτυξης. Επίσης, ο εκμεταλλευτής θα πρέπει να διαθέτει εγκεκριμένη Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων για το μεταλλευτικό ή λατομικό έργο και να τηρεί τους εκάστοτε ισχύοντες περιβαλλοντικούς όρους, καθώς και την εγκεκριμένη ως άνω τεχνική μελέτη. Απαγορεύεται η έναρξη μεταλλευτικών ή λατομικών εργασιών πριν από την έγκριση της τεχνικής μελέτης και την Έγκριση Περιβαλλοντικών Όρων. γ)». Εξάλλου, στο άρθρο 102 παρ. 1 του ίδιου Κανονισμού ορίζεται ότι: «1. Ο εκμεταλλευτής πρέπει να υποβάλει για έγκριση την τεχνική μελέτη στην αρμόδια Υπηρεσία του ΥΠΕΚΑ, πριν από την έναρξη των εργασιών που προβλέπονται σε αυτή. Το χρονικό διάστημα για την έγκριση της μελέτης από την πιο πάνω Υπηρεσία, δεν μπορεί να ξεπερνάει τις εξήντα μέρες από την υποβολή της. Σε περίπτωση, που η μελέτη κριθεί ανεπαρκής ή ανακριβής, τότε επιστρέφεται στον εκμεταλλευτή που μπορεί να την υποβάλει εκ νέου, αφού προηγουμένως η μελέτη συμπληρωθεί ή διορθωθεί, σύμφωνα με τις οδηγίες της Υπηρεσίας που έχουν εγγράφως διατυπωθεί. Η προθεσμία για την έγκριση της μελέτης, στην περίπτωση αυτή, περιορίζεται σε τριάντα μέρες από την

επανυποβολή της». Περαιτέρω, στο άρθρο 161 του Μεταλλευτικού Κώδικα, όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 8 του άρθρου 54 του ν. 4280/2014 (Α' 159/8.8.2014), ορίζεται ότι «1.α. Η έγκριση της τεχνικής μελέτης του άρθρου 4 του Κανονισμού Μεταλλευτικών και Λατομικών Εργασιών (Υ.Α. Δ7/Α/οικ. 12050/2223/23.5.2011, Β' 1227) ή και η χορήγηση της άδειας εγκατάστασης, όπου αυτή απαιτείται σύμφωνα με το άρθρο 158 του παρόντος νόμου, από την αρμόδια υπηρεσία αποτελεί και έγκριση δόμησης κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 1 του ν. 4030/2011 (Α' 249) για την ανέγερση των κτιριακών εγκαταστάσεων που εξυπηρετούν τις ανάγκες της εκμετάλλευσης και επεξεργασίας των μεταλλευμάτων ή λατομικών ορυκτών εντός μεταλλευτικού ή λατομικού χώρου. β. Η άδεια δόμησης για την ανέγερση των κτιριακών εγκαταστάσεων της παραπάνω περίπτωσης χορηγείται από την οικεία υπηρεσία δόμησης κατά τις διατάξεις του άρθρου 3 παράγραφος 2 του ν. 4030/2011. Στην περίπτωση αυτή η αρχιτεκτονική μελέτη και η μελέτη ηλεκτρομηχανολογικών εγκαταστάσεων του άρθρου 3 παράγραφος 2 του ν. 4030/2011, συνοδευόμενες από υπεύθυνη δήλωση του μελετητή μηχανικού στην οποία βεβαιώνεται ότι οι μελέτες είναι πλήρεις και τα στοιχεία τους συμφωνούν με τις προδιαγραφές και τους κανονισμούς που ισχύουν, φέρουν τη θεώρηση της αρμόδιας Υπηρεσίας που χορηγεί την έγκριση δόμησης κατά τις διατάξεις του παρόντος άρθρου. γ. Για τα πρόχειρα ή κινητά καταλύματα του άρθρου 7 παράγραφος 3 του Κανονισμού Μεταλλευτικών και Λατομικών Εργασιών (Υ.Α. Δ7/Α/οικ. 12050/ 2223/ 23.5.2011, Β' 1227) εντός μεταλλευτικού ή λατομικού χώρου δεν απαιτείται ούτε έγκριση δόμησης ούτε άδεια δόμησης, παρά μόνο υπεύθυνη δήλωση του αρμόδιου μηχανικού περί της στατικής επάρκειας αυτών. δ. Ο έλεγχος των εργασιών δόμησης των ως άνω κτιριακών εγκαταστάσεων διενεργείται από τους ελεγκτές δόμησης του άρθρου 10 του ν. 4030/2011, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7 του ν. 4030/2011 και της υπ' αριθμ. 299/16.1.2014 υπουργικής απόφασης (Β'

57), ως προς την ορθή εφαρμογή και τήρηση των μελετών σύμφωνα με τις οποίες εκδόθηκε η άδεια δόμησης. 2. Η ως άνω έγκριση και άδεια δόμησης δύναται να χορηγούνται και κατά παρέκκλιση των διατάξεων του Νέου Οικοδομικού Κανονισμού και των διατάξεων του από 24.5.1985 προεδρικού διατάγματος (Δ' 270) ύστερα από έγκριση της αρμόδιας υπηρεσίας της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του παρόντος.». Τέλος, στο μεν άρθρο 1 του ν. 4030/2011 ορίζεται ότι: «... Για την εφαρμογή του παρόντος νόμου οι ακόλουθοι όροι έχουν το εξής περιεχόμενο: α) έγκριση δόμησης: η πιστοποίηση του δικαιώματος δόμησης σύμφωνα με τους όρους δόμησης, που επιτρέπει την έκδοση της άδειας δόμησης, β) άδεια δόμησης: η άδεια που επιτρέπει την εκτέλεση των οικοδομικών εργασιών που περιγράφονται σε αυτή και στις μελέτες που τη συνοδεύουν, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις», στο δε άρθρο 3 παρ. 1 ορίζεται ότι «για τη χορήγηση έγκρισης δόμησης, υποβάλλονται τα ακόλουθα δικαιολογητικά και μελέτες: Αίτηση του κυρίου ή του έχοντος νόμιμο δικαίωμα με τις δηλώσεις αναθέσεων – αναλήψεων και φύλλο ελέγχου».

6. Επειδή, με την 3919/2010 απόφαση της Ολομελείας του Δικαστηρίου, κρίθηκε ότι, και μετά τη συνταγματική αναθεώρηση του έτους 2001, η θέση του Συμβουλίου της Επικρατείας ως δικαστηρίου που δικάζει, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 94 και 95 του Συντάγματος, την αίτηση ακυρώσεως κατά των εκτελεστών πράξεων των διοικητικών αρχών, είναι καίρια στο σύστημα του Κράτους Δικαίου που καθιερώνει το Σύνταγμα, το δε εύρος της γενικής ακυρωτικής δικαιοδοσίας του δικαστηρίου αυτού δεν καταλείπεται στην απόλυτη διάθεση του κοινού νομοθέτη και, συνεπώς, ο περιορισμός της διά της μεταφοράς κατηγοριών υποθέσεων προς εκδίκαση στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια, υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο από την άποψη της τηρήσεως των συνταγματικών ορίων. Περαιτέρω με την ίδια απόφαση κρίθηκε, καθ' ερμηνεία των ως άνω συνταγματικών διατάξεων, ότι ο νόμος μπορεί να αναθέτει στα τακτικά

διοικητικά δικαστήρια, όταν η διαφορά γεννάται από εκτελεστή διοικητική πράξη, μόνον ειδική αρμοδιότητα, για συγκεκριμένες κατηγορίες υποθέσεων, η φύση και η σπουδαιότητα των οποίων δεν επιβάλλει, κατά την εκτίμηση του νομοθέτη, την εκδίκασή τους από το Συμβούλιο της Επικρατείας. Η κατά τα ανωτέρω ανατιθέμενη στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια αρμοδιότητα μπορεί να οργανωθεί από το νόμο είτε ως ακυρωτική, όταν το αίτημα ενώπιον του δικαστηρίου δεν μπορεί, σύμφωνα με το νόμο να έχει ως περιεχόμενο την τροποποίηση, αλλά μόνο την εν όλω ή εν μέρει ακύρωση εκτελεστής διοικητικής πράξεως, είτε ως αρμοδιότητα που εκτείνεται σε άσκηση πλήρους δικαιοδοσίας, όταν το αίτημα ενώπιον του δικαστηρίου μπορεί, σύμφωνα με τον νόμο, να είναι, εκτός από την ακύρωση, και η μεταρρύθμιση εκτελεστής διοικητικής πράξεως και το δικαστήριο έχει, κατ' αρχήν, την εξουσία να διαμορφώσει το ουσιαστικό περιεχόμενο της πράξεως ή του δικαιώματος, της υποχρεώσεως ή της καταστάσεως που απορρέει από αυτή, μετά από διάγνωση των πραγματικών περιστατικών της υποθέσεως. Τέλος, με την ίδια απόφαση της Ολομελείας του Δικαστηρίου κρίθηκε ότι από τις προαναφερόμενες διατάξεις, ερμηνευόμενες σε συνδυασμό με τα άρθρα 26 και 43 του Συντάγματος, με τα οποία, αντιστοίχως κατοχυρώνεται η αρχή της διακρίσεως των λειτουργιών και προβλέπεται ο θεσμός της νομοθετικής εξουσιοδοτήσεως, προκύπτει ότι δεν επιτρέπεται να οργανώνεται η αρμοδιότητα των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων ως εκτεινόμενη σε άσκηση πλήρους δικαιοδοσίας για την εκδίκαση των κατηγοριών υποθέσεων, στις οποίες η άσκηση της δικαιοδοσίας αυτής συνεπάγεται την υπεισέλευση της δικαστικής λειτουργίας στην εκτελεστική επί θεμάτων, για τα οποία είναι αυτή αποκλειστικώς αρμόδια, είτε λόγω ρητής συνταγματικής προβλέψεως, όπως στην περίπτωση της προσβολής κανονιστικών διοικητικών πράξεων, των οποίων η μεταρρύθμιση θα συνιστούσε θέσπιση νέας κανονιστικής διοικητικής πράξεως, για την οποία αρμόδια είναι μόνο τα προβλεπόμενα από το άρθρο 43 του Συντάγματος

όργανα της εκτελεστικής εξουσίας, είτε, προκειμένου περί ατομικών διοικητικών πράξεων, λόγω των απαιτούμενων για την έκδοσή τους προϋποθέσεων, του χαρακτήρα της έρευνας, βάσει της οποίας μπορεί να διαπιστωθεί η συνδρομή των προϋποθέσεων αυτών και των συνεπειών μεταρρυθμίσεως της πράξεως, ενόψει των οποίων η άσκηση της πλήρους δικαιοδοσίας, κατά τα ανωτέρω αναφερόμενα, θα παραβίαζε τα όρια της ανατιθέμενης αποκλειστικώς στα όργανα της Διοικητικής κρατικής εξουσίας, βάσει της αρχής της διακρίσεως των λειτουργιών.

7. Επειδή, οι διαφορές που γεννώνται από την προσβολή της έγκρισης της τεχνικής μελέτης που προβλέπεται από τα άρθρα 4 και 102 του Κανονισμού Μεταλλευτικών και Λατομικών Εργασιών, έγκριση η οποία, σύμφωνα με το άρθρο 161 του Μεταλλευτικού Κώδικα όπως ισχύει, αποτελεί πλέον και έγκριση δόμησης κατά την έννοια του άρθρου 3 παρ. 1 του ν. 4030/2011, δεν είναι δεκτική ουσιαστικού δικαστικού ελέγχου, σύμφωνα με όσα έχουν κριθεί με την απόφαση της Ολομελείας του Δικαστηρίου, κατά τα εκτεθέντα στην προηγούμενη σκέψη, δεδομένου ότι αφενός, ως ελέχθη, η έγκριση της τεχνικής μελέτης αποτελεί πλέον και έγκριση δόμησης, δηλαδή διαφορά που από τη φύση της είναι ακυρωτική, αφετέρου η Διεύθυνση Μεταλλευτικών και Βιομηχανικών Ορυκτών του ΥΠΕΚΑ που εγκρίνει την τεχνική μελέτη προβαίνει σε εκτίμηση που συνδέεται με τον έλεγχο, σύμφωνα με το παραπάνω άρθρο 4 του Κανονισμού, κριτηρίων, μεταξύ άλλων, για την προστασία του περιβάλλοντος και της βιώσιμης ανάπτυξης, η εκτίμηση των οποίων ανήκει στο πεδίο δράσης της δεδομένου και ότι η άσκηση της αρμοδιότητας αυτής συναρτάται ευθέως με ειδικές επιστημονικές γνώσεις και τεχνικές κρίσεις, η εξέταση της ορθότητας των οποίων, στο πλαίσιο άσκησης πλήρους δικαιοδοσίας, δεν διευρύνει τη λυσιτέλεια και αποτελεσματικότητα του δικαστικού ελέγχου και ως εκ τούτου για τις υποθέσεις αυτές, η αίτηση ακυρώσεως αποτελεί αποτελεσματικό ένδικο βοήθημα (πρβλ. ΣτΕ 1057/2012 7μ). Περαιτέρω, οι διαφορές αυτές, ενόψει

της φύσεως και της σπουδαιότητάς τους, λόγω του ότι συνδέονται αμέσως με την προστασία του περιβάλλοντος και της βιώσιμης ανάπτυξης, ως ακυρωτικές, ανήκουν στη δικαιοδοσία του Συμβουλίου της Επικρατείας.

8. Επειδή, με έννομο συμφέρον παρεμβαίνουν στην παρούσα δίκη, με χωριστά δικόγραφά τους, ο Δήμος Αριστοτέλη, στα διοικητικά όρια του οποίου εμπίπτει η επίμαχη μεταλλευτική δραστηριότητα, και ο όμορος αυτού Δήμος Βόλβης, οι οποίοι επιδιώκουν την ματαίωση της επίμαχης μεταλλευτικής δραστηριότητας, ισχυριζόμενοι ότι θα προκαλέσει υποβάθμιση του φυσικού περιβάλλοντος της ευρύτερης περιοχής.

9. Επειδή, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 45 παρ. 4 του π.δ. 18/1989, είναι δυνατή η άσκηση αιτήσεως ακυρώσεως και κατά παραλείψεως της αρμόδιας αρχής να προβεί σε οφειλόμενη νόμιμη ενέργεια, όπως και κατά ρητής αρνήσεώς της να προβεί στην ενέργεια αυτή. Τέτοια παράλειψη ή άρνηση υπάρχει, όταν ο νόμος επιβάλλει στη Διοίκηση την υποχρέωση να επιχειρήσει ενέργεια ή να ρυθμίσει συγκεκριμένη σχέση με την έκδοση εκτελεστής διοικητικής πράξης. Με την αίτηση ακυρώσεως που ασκείται παραδεκτώς κατά σιωπηρής αρνήσεως λογίζεται ότι συμπροσβάλλεται και η τυχόν μεταγενέστερη ρητή αρνητική πράξη της Διοίκησης, η οποία μπορεί πάντως να προσβάλλεται και αυτοτελώς.

10. Επειδή, συμπροσβάλλεται παραδεκτώς, ως ελέχθη ανωτέρω, στο πλαίσιο της παρούσας δίκης, η ΔΜΕΒΟ/Α/Φ.5.1.6/οικ.175135/1047/28.4.2015 πράξη του Υπουργού Π.Α.Π.ΕΝ., με την οποία εκδηλώνεται ρητώς η άρνηση της Διοίκησης να εγκρίνει την τεχνική μελέτη του επίμαχου προσαρτήματος, καθ' όσον η παράλειψη οφειλόμενης νόμιμης ενέργειας έγκρισης αυτής εντός της προβλεπόμενης στο νόμο εξηκονθήμερης προθεσμίας από την υποβολή της στις 22.12.2014, η οποία στοιχειοθετήθηκε στις 20.2.2015, προσβλήθηκε εμπροθέσμως στις 20.4.2015, ήτοι την 59η ημέρα της εξηκονθήμερης προθεσμίας που εκκίνησε την επομένη της ημερομηνίας στοιχειοθέτησης της παράλειψης.

Και προβάλλει μεν το καθ' ου Υπουργείο, με το μετά τη συζήτηση κατατεθέν υπόμνημά του, ότι δεν στοιχειοθετείται εν προκειμένω παράλειψη οφειλόμενης νόμιμης ενέργειας, καθ' όσον η προβλεπόμενη στο νόμο εξηκονθήμερη προθεσμία που τάσσεται στη Διοίκηση προς απόφαση επί της αιτήσεως έγκρισης της τεχνικής μελέτης έχει ενδεικτικό και όχι αποκλειστικό χαρακτήρα, ωστόσο ο λόγος αυτός είναι απορριπτός ως νόμω αβάσιμος. Και τούτο διότι δεν είναι κρίσιμος ο χαρακτήρας της προθεσμίας που ο νόμος τάσσει στη Διοίκηση, ως ενδεικτικός ή αποκλειστικός, προκειμένου να ρυθμίσει μία έννομη σχέση με εκτελεστή διοικητική πράξη, για τη στοιχειοθέτηση παράλειψης οφειλόμενης νόμιμης ενέργειας, προσβλητής με αίτηση ακυρώσεως. Σκοπός της διάταξης αυτής είναι η εξουδετέρωση της αδράνειας της Διοίκησης, η οποία εκδηλώνεται με την παράλειψή της να ρυθμίσει την έννομη σχέση με εκτελεστή διοικητική πράξη εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας είτε ενδεικτικής είτε αποκλειστικής, πράξη που, εάν εκδιδόταν, θα υπέκειτο λόγω της εκτελεστότητάς της σε ακυρωτικό έλεγχο. Εξ άλλου, δεν αποκλείεται η μετά την ορισθείσα προθεσμία έκδοση ρητής απορριπτικής πράξης, η οποία κατά νόμο λογίζεται ως συμπροσβαλλόμενη και εκτελεστή, γεγονός το οποίο σημαίνει ότι η προθεσμία που τάσσεται στο νόμο δεν έχει αποκλειστικό χαρακτήρα, άλλως θα υφίστατο χρονική αναρμοδιότητα προς έκδοσή της μετά την παρέλευση της προθεσμίας με συνέπεια να μην έχει εκτελεστό χαρακτήρα (βλ. σχετικά ΣτΕ 2042/1981, πρβλ. ΣτΕ 4522/2011). Για τους ίδιους δε λόγους, είναι απορριπτέα και τα προβαλλόμενα από την αιτούσα ότι η προσβαλλόμενη πράξη, με την οποία το καθ' ου αρνείται την έγκριση της τεχνικής μελέτης, έχει εκδοθεί εκπροθέσμως, μετά την παρέλευση της εξηκονθήμερης προθεσμίας που προβλέπεται στο νόμο, καθ' όσον, κατά τα προεκτεθέντα, αρμοδίως κατά χρόνο εκδίδεται η εν λόγω πράξη και μετά την ταχθείσα προθεσμία, η οποία δεν έχει αποκλειστικό χαρακτήρα.

11. Επειδή, στην προκείμενη περίπτωση, όπως προκύπτει από

./.

τα στοιχεία του φακέλου, με την με αρ. πρωτ. 23506/22.12.2014 αίτηση η ήδη αιτούσα υπέβαλε, σε συμμόρφωση με τον όρο Γ.3 της απόφασης περί εγκρίσεως της τεχνικής μελέτης του υποέργου Ολυμπιάδας (υπ' αριθμ. Δ8-Α/Φ.7.49.13/30258ΠΕ/5159ΠΕ/10.2.2012 απόφαση της Δ/σης Μεταλλευτικών και Βιομηχανικών Ορυκτών του Υ.Π.Ε.Κ.Α.), το Προσάρτημα 6 με τίτλο «Τεχνική Μελέτη Μεταλλουργικής Μονάδας Χαλκού, Χρυσού και Θεικού Οξέος Μαντέμ Λάκκου». Μετά την άσκηση της υπό κρίση αιτήσεως, εκδόθηκε η με αρ. πρωτ. ΔΜΕΒΟ/Α/Φ.5.1.6/οικ.175135/1047/28.4.2015 πράξη του Υπουργού Π.Α.Π.ΕΝ., με την οποία η μελέτη του ως άνω προσαρτήματος επεστράφη στην αιτούσα προκειμένου να συμπληρωθεί και να διορθωθεί και, εν συνεχεία, να υποβληθεί εκ νέου προς έγκριση, σύμφωνα με τις παρατηρήσεις που παρατίθενται στην πράξη αυτή. Ειδικότερα, στο έγγραφο αυτό διαλαμβάνεται, μεταξύ άλλων, ότι το Προσάρτημα δεν είναι σύμφωνο με τον όρο Β. 9 της έγκρισης τεχνικής μελέτης του υποέργου Ολυμπιάδας «ιδίως εκ του γεγονότος ότι δεν έχει εκτελεστεί πρόγραμμα δοκιμών σε κατάλληλη ημιβιομηχανική κλίμακα, επί τόπου του έργου. Εξ αυτών και από τα κατωτέρω αναφερόμενα, δεν κρίνεται σκόπιμη η ενδεδειγμένη και ακριβής επεξεργασία όλων των υποβληθέντων στοιχείων και ειδικότερα αυτών που αναφέρονται στη μεθοδολογία επεξεργασίας των συμπυκνωμάτων Ολυμπιάδας και Σκουριών για την παραγωγή τελικών προϊόντων. Παρ' όλα αυτά ενδεικτικά και όχι εξαντλητικά επισημαίνονται και οι κάτωθι ελλείψεις του υποβληθέντος φακέλου...». Ακολουθεί ενδεικτική, σύμφωνα με το έγγραφο, απαρίθμηση των ελλείψεων, καθώς και επικουρικές παρατηρήσεις και εν συνεχεία αναφέρεται ότι γίνεται επιστροφή του φακέλου και τίθεται προθεσμία 45 ημερών προκειμένου να υποβληθεί εκ νέου το προσάρτημα κατόπιν συμπληρώσεως των ελλείψεων που επισημάνθηκαν, καθώς και οι απόψεις της αιτούσας επί της προόδου υλοποίησης του έργου και ιδίως της κατασκευής και λειτουργίας της επίμαχης μονάδας, υποχρέωση προς την οποία, κατά τις

απόψεις του Υπουργείου, η αιτούσα δεν ανταποκρίθηκε ως όφειλε, όπως προκύπτει μεταξύ άλλων από τη μη εκτέλεση των επί τόπου ημιβιομηχανικών δοκιμών, παρά τη χορήγηση πρόσθετης προθεσμίας 3 ετών με ειδικό όρο της έγκρισης της τεχνικής μελέτης του υποέργου Ολυμπιάδας. Σε απάντηση του εγγράφου αυτού η αιτούσα με την με αρ. πρωτ. Α2352/26.5.2015 επιστολή της αντέκρουσε αναλυτικώς τα διαλαμβανόμενα ως ελλείποντα ή ανεπαρκή στοιχεία και επεσήμανε ότι η αρχικώς υποβληθείσα μελέτη της ήταν πλήρης και περιείχε όλα τα κατά νόμο προβλεπόμενα στοιχεία προς έγκριση, μεταξύ των οποίων και τα πορίσματα των ημιβιομηχανικών δοκιμών που διενεργήθηκαν, με επιτόπου παραγόμενα συμπυκνώματα μεταλλεύματος, από την εταιρεία πάροχο της τεχνογνωσίας Outotec στις εγκαταστάσεις της, σε πλήρη συμφωνία με τα προβλεπόμενα στην τεχνική μελέτη του υποέργου Ολυμπιάδας.

12. Επειδή, προβάλλεται, με το δικόγραφο προσθέτων λόγων, όπως εξειδικεύεται με το μετά τη συζήτηση κατατεθέν υπόμνημα, ότι η προσβαλλόμενη έχει εκδοθεί αναρμοδίως, καθ' όσον έπρεπε να υπογράφεται από τον Προϊστάμενο της Διεύθυνσης Μεταλλευτικών και Βιομηχανικών Ορυκτών, στον οποίο μεταβιβάσθηκε το δικαίωμα υπογραφής «με εντολή Υφυπουργού», με το άρθρο 3 παρ. 3 της υπ' αριθμ. Δ15/Α/Φ19/οικ.1411/20.1.2012 (Β' 54) απόφασης του Υφυπουργού Π.Ε.Κ.Α. Ο λόγος αυτός είναι απορριπτέος ως αβάσιμος. Και τούτο διότι η υπ' αριθμ. 52306/2011 (Β' 2741) κοινή απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Π.Ε.Κ.Α., με την οποία μεταβιβάσθηκαν στον Υφυπουργό Π.Ε.Κ.Α., Ιωάννη Μανιάτη, οι αρμοδιότητες, μεταξύ άλλων, και της Διεύθυνσης Μεταλλευτικών και Βιομηχανικών Ορυκτών, καθώς και η υπ' αριθμ. Δ15/Α/Φ19/οικ.1411/2012 (Β' 54) απόφαση του ως άνω Υφυπουργού, με την οποία μεταβιβάσθηκε στον Προϊστάμενο της Διεύθυνσης Μεταλλευτικών και Βιομηχανικών Ορυκτών το δικαίωμα υπογραφής «με εντολή Υφυπουργού», των εγκρίσεων-θεωρήσεων

τεχνικών μελετών μεταλλείων, είχαν απολέσει την ισχύ τους κατά την έκδοση της προσβαλλόμενης πράξης, αφού με τις υπ' αριθμ. Υ5/2015 (Β' 204), Υ103/2015 (Β' 309), Υ112/2015 (Β' 311) και Υ179/2015 (Β' 845) αποφάσεις του Πρωθυπουργού, και με την υπ' αριθμ. 4333/58520/2015 (Β' 1005) κοινή απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Π.Α.Π.Ε.Ν. κατανεμήθηκαν εκ νέου οι αρμοδιότητες μεταξύ των νέων αναπληρωτών Υπουργών και μεταβιβάσθηκαν αρμοδιότητες στον νέο Υφυπουργό Π.Α.Π.Ε.Ν., μεταξύ δε των μεταβιβαζομένων αρμοδιοτήτων δεν εμπίπτουν αυτές της Γενικής Διεύθυνσης Ορυκτών Πρώτων Υλών, στην οποία υπάγεται η Διεύθυνση Μεταλλευτικών, Ενεργειακών και Βιομηχανικών Ορυκτών, όπου το Τμήμα Μεταλλευτικών και Ενεργειακών Ορυκτών με αρμοδιότητα την έγκριση τεχνικών μελετών έρευνας και εκμετάλλευσης μεταλλείων, σύμφωνα με τα άρθρα 44 και 46 του π.δ. 100/2014 (Α' 167), οι αρμοδιότητες του οποίου παρέμειναν στον Υπουργό Π.Α.Π.Ε.Ν., τις οποίες ασκεί ο ίδιος, αφού δεν έχει εκδοθεί σχετική υπουργική απόφαση περί μεταβιβάσεως του δικαιώματος υπογραφής.

13. Επειδή, προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη πράξη με την οποία αποδίδεται στην αιτούσα μη τήρηση όρου της τεχνικής μελέτης των εγκαταστάσεων Ολυμπιάδας περί μη διενέργειας ημιβιομηχανικών επί τόπου δοκιμών έπρεπε να υπογραφεί από την αρμόδια για τον έλεγχο τήρησης των όρων της τεχνικής μελέτης Επιθεώρηση Μεταλλείων Βορείου Ελλάδος και όχι από τη Διεύθυνση Μεταλλευτικών και Βιομηχανικών Ορυκτών. Ωστόσο, ο λόγος αυτός είναι απορριπτέος ως αβάσιμος, διότι η αρμοδιότητα της Επιθεώρησης Μεταλλείων προβλέπεται κατά το στάδιο κατασκευής και λειτουργίας του έργου και περιλαμβάνει τον έλεγχο τήρησης των τεθέντων στις αδειοδοτικές πράξεις όρων κατά την υλοποίηση του έργου, αντίθετα, εν προκειμένω, η προσβαλλόμενη έχει εκδοθεί στο πλαίσιο εξέτασης της συμφωνίας προσαρτήματος τεχνικής μελέτης, σε σχέση με ειδικούς όρους που έχουν τεθεί στην μελέτη αυτή ως προς το περιεχόμενο του προσαρτήματος, προκειμένου να διακριβωθεί

εάν αυτό είναι επαρκές προς έγκριση, σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 101 του ΚΜΛΕ, αρμοδιότητα η οποία ανήκει, κατά τα ανωτέρω, στο Τμήμα Μεταλλευτικών και Ενεργειακών Ορυκτών.

14. Επειδή, με την υπό κρίση αίτηση και το δικόγραφο προσθέτων λόγων προβάλλεται ότι η άρνηση της Διοίκησης να εγκρίνει το εν λόγω προσάρτημα με την αιτιολογία που παρατίθεται στη συμπροσβαλλόμενη με αρ. πρωτ. ΔΜΕΒΟ/Α/Φ.5.1.6/οικ.175135/1047/28.4.2015 πράξη του Υπουργού Π.Α.Π.ΕΝ. είναι παράνομη, καθ' όσον η επιστροφή του φακέλου για τη συμπλήρωση ελλείψεων ή για τη διενέργεια διορθώσεων προβλέπεται στο άρθρο 102 του Κ.Μ.Λ.Ε. μόνο σε περίπτωση που διαπιστώνεται ανακρίβεια ή ανεπάρκεια των υποβληθέντων στοιχείων, γεγονός που δεν συντρέχει εν προκειμένω, αφού ο φάκελος που υποβλήθηκε είναι επαρκής και ακριβής, όπως προκύπτει από τα αναλυτικά στοιχεία που περιέχονται στην προσκομισθείσα επιστολή αντίκρουσης που υπέβαλε στο Υπουργείο, περιέχει δε, προς πλήρη συμμόρφωση με την απαίτηση διενέργειας προγράμματος δοκιμών σε ημιβιομηχανική κλίμακα, και τα πορίσματα αυτών που η αιτούσα διενήργησε με τον προσήκοντα τρόπο. Προβάλλεται, περαιτέρω, ότι η αιτιολογία της προσβαλλόμενης είναι παράνομη, καθ' όσον παραθέτει κατά τρόπο ενδεικτικό και όχι εξαντλητικό τις ελλείψεις και διορθώσεις που διαπιστώνει, ώστε να είναι αδύνατη η συμμόρφωση και οριστική επανυποβολή της μελέτης εντός της ταχθείσας προθεσμίας, ενώ προβαίνει σε ανεπίτρεπτο κατά τις κείμενες διατάξεις έλεγχο σκοπιμότητας της μελέτης και όχι έλεγχος της επάρκειας και ακρίβειας αυτής. Προβάλλεται συναφώς ότι η επιστροφή του φακέλου προς συμπλήρωση στοιχείων που είτε δεν απαιτούνται κατά νόμο είτε προκύπτουν από τον πλήρη φάκελο που έχει υποβληθεί, καθώς και προς συμμόρφωση με παρατηρήσεις που διατυπώνονται όλως ενδεικτικά, παραβιάζει την αρχή της χρηστής διοίκησης και συνιστά κατάχρηση εξουσίας, αποσκοπεί δε αποκλειστικά στην παρέλκυση της ανοιγείσας δίκης, αφού εκδόθηκε μόλις λίγες ημέρες

μετά την άσκηση της υπό κρίση αιτήσεως, και στην περαιτέρω πρόκληση καθυστερήσεως στην υλοποίηση της επένδυσης.

15. Επειδή, με τον όρο Γ.3 της προαναφερθείσας απόφασης περί εγκρίσεως της τεχνικής μελέτης των μεταλλευτικών εγκαταστάσεων Ολυμπιάδας τέθηκε ως όρος η υποβολή προς έγκριση, εντός 3 ετών, των προσαρτημάτων των λοιπών τμημάτων του υποέργου Ολυμπιάδας, μεταξύ των οποίων, η τεχνική μελέτη της μεταλλουργικής μονάδας χαλκού, χρυσού και θειικού οξέος Μαντέμ Λάκκου (Προσάρτημα 6). Σύμφωνα με τον ειδικό όρο Β9 της ίδιας ως άνω απόφασης, η μεταλλουργική επεξεργασία του συμπυκνώματος πυριτών θα πρέπει να εξειδικευθεί και να συμπληρωθεί σε επίπεδο μελέτης εφαρμογής (engineering), προς τούτο δε θα πρέπει να εκτελεσθεί πρόγραμμα δοκιμών σε κατάλληλη ημιβιομηχανική μονάδα, επί τόπου του έργου, και να υποβληθούν ειδικές μελέτες για κάθε μία από τις μοναδιαίες διεργασίες που συνιστούν την ολοκληρωμένη μεταλλουργική μέθοδο, οι οποίες θα βασίζονται στα αποτελέσματα του προγράμματος δοκιμών, αλλά και στις παρατηρήσεις που διατυπώθηκαν από την Υπηρεσία στη γνωμοδότησή της επί της Μ.Π.Ε. του έργου και στο από 7.10.2011 έγγραφό της επί της τεχνικής μελέτης (Β9.α). Περαιτέρω, ο φορέας εκμετάλλευσης θα έπρεπε να αντιμετωπίσει τα ζητήματα της συντομότερης δυνατής έναρξης της φάσης Λειτουργίας Β, της αναλογίας των τεχνικών μέσων αξιοποίησης με τη σπουδαιότητα των κοιτασμάτων Ολυμπιάδας και Σκουριών, της περιεκτικότητας σε ανεπιθύμητα συστατικά της τροφοδοσίας της μεταλλουργίας, καθώς και της εύρυθμης λειτουργίας της ακολουθούσας την τήξη παραγωγικής διαδικασίας με κριτήρια την παραγωγή ποιοτικών και εμπορεύσιμων προϊόντων (Β9.β1-β4).

16. Επειδή, όπως προκύπτει από τα στοιχεία που προπαρατέθηκαν, με το προσβαλλόμενο έγγραφο η Διοίκηση αρνήθηκε την έγκριση της τεχνικής μελέτης του επίμαχου προσαρτήματος με την αιτιολογία ότι δεν έχει εκτελεστεί πρόγραμμα δοκιμών σε κατάλληλη

ημιβιομηχανική κλίμακα επί τόπου του έργου σύμφωνα με τον όρο Β9.α, για το λόγο δε αυτό δεν έκρινε σκόπιμη την ενδελεχή και ακριβή επεξεργασία όλων των υποβληθέντων στοιχείων, αλλά περιορίσθηκε στην ενδεικτική διατύπωση ορισμένων ελλείψεων (υπεύθυνες δηλώσεις μελετητών και υπογραφή μελέτης από διπλωματούχο μηχανικό, μη υποβολή ορισμένων στοιχείων στην ελληνική γλώσσα, μη τεκμηρίωση χαρακτηρισμού εξοπλισμού ως κινητού, μη αναφορά χωματοουργικών εργασιών, μη συμπερίληψη δαπάνης αποκατάστασης στον προϋπολογισμό του έργου), καθώς και στην παράθεση επικουρικών παρατηρήσεων σχετικά με την παράλειψη της αιτούσας να συμμορφωθεί με τις υποδείξεις της υπηρεσίας που περιέχονται στους όρους Β9.β1-β4. Ωστόσο, όπως προκύπτει από τα στοιχεία που προσκομίσθηκαν από την αιτούσα, αλλά και από το από 26.5.2015 υπόμνημά της προς τη Διοίκηση, ο φορέας εκμετάλλευσης σε συμμόρφωση προς τον όρο Β9.α προέβη στην εκτέλεση προγράμματος δοκιμών σε ημιβιομηχανική κλίμακα στις εγκαταστάσεις της εταιρείας Outotec που κατέχει τη σχετική τεχνογνωσία, όπου και απεστάλη ικανή ποσότητα επιτόπιων συμπυκνωμάτων αρσеноπυριτών Ολυμπιάδας (20 τόνοι). Τα πορίσματα των δοκιμών αυτών, από τα οποία προέκυψε η εφαρμοσιμότητα της μεταλλουργικής μεθόδου με πολύ καλά αποτελέσματα και υψηλή ανάκτηση (βλ. την προσκομισθείσα από 4.3.2013 επιστολή του Υπευθύνου του Ερευνητικού Κέντρου της Outotec), παρατέθηκαν στο σώμα της τεχνικής μελέτης (πίνακας ε.ι.β.1-1, σελ. 36) και χρησιμοποιήθηκαν για τη σύνταξη των ειδικών μελετών των διεργασιών της μεταλλουργικής επεξεργασίας, ενώ όλα τα στοιχεία τεκμηρίωσης (μεθοδολογία, τεχνική πληρότητα, αποτελέσματα, λεπτομερή στοιχεία αναλύσεων τροφοδοσίας, προϊόντων, ισοζυγίων μάζας και ανακτήσεων) παρατέθηκαν ως Παραρτήματα της τεχνικής μελέτης στην αγγλική γλώσσα, όσα προέρχονταν από την Outotec, τα λοιπά δε στην ελληνική. Εν όψει τούτων, η αιτιολογία του ως άνω εγγράφου ότι δεν έχει εκτελεστεί πρόγραμμα δοκιμών σε κατάλληλη

ημιβιομηχανική κλίμακα επί τόπου του έργου είναι αφ' ενός μεν αόριστη, καθ' όσον δεν εξειδικεύει ποια συγκεκριμένη πλημμέλεια αποδίδει στο πρόγραμμα δοκιμών που έχει εκτελέσει η αιτούσα (κλίμακα δοκιμών, τόπος, χρησιμοποιηθέντα πετρώματα), αφ' ετέρου δε και πλημμελής διότι δεν αιτιολογεί τον λόγο για τον οποίο απορρίπτει ως μη αξιόπιστα τα παραχθέντα πορίσματα των δοκιμών, από τα οποία προκύπτει η εφαρμοσιμότητα της μεταλλουργικής μεθόδου και στο συγκεκριμένο μίγμα τροφοδοσίας (χαλκοπυρίτη-αρσеноπυρίτη-σιδηροπυρίτη) και η καλή προσαρμογή του σε βιομηχανικό επίπεδο, προς διακρίβωση των οποίων είχε εξ άλλου τεθεί ο όρος από την Διοίκηση (βλ. την με αρ. πρωτ. Δ8/Α/Φ.7.49.13/22343/3949/2.12.2010 γνωμοδότηση της Διεύθυνσης Μεταλλευτικών Ορυκτών επί της Μ.Π.Ε. και την από 7.10.2011 επιστολή της με παρατηρήσεις επί της τεχνικής μελέτης Ολυμπιάδας). Εξ άλλου, απαραδέκτως επιχειρείται η συμπλήρωση της μη νόμιμης αυτής αιτιολογίας με το μετά τη συζήτηση κατατεθέν υπόμνημα του Δημοσίου, στο οποίο αναφέρεται ότι ούτε επιτόπου δοκιμές έγιναν ούτε επιτόπου δείγματα παρήχθησαν, καθ' όσον το εργοστάσιο εμπλουτισμού Ολυμπιάδας μέχρι σήμερα παράγει συμπυκνώματα από παλιά τέλματα αφού δεν έχει αρχίσει η εξόρυξη του μεταλλείου, το δε εργοστάσιο εμπλουτισμού Σκουριών δεν έχει καν λειτουργήσει. Εν πάση περιπτώσει, οι ισχυρισμοί αυτοί είναι απορριπτέοι και ως αβάσιμοι, διότι μόνο το γεγονός ότι οι δοκιμές δεν διενεργήθηκαν επιτόπου, ανεξαρτήτως του εάν αυτό ήταν εφικτό, δεν αρκεί για να στηρίξει την απόρριψη των διενεργηθεισών σε εξειδικευμένο εργαστήριο δοκιμών σε ημιβιομηχανική κλίμακα με μεταλλεύματα που είτε έχουν παραχθεί επιτόπου (αρσеноπυρίτες Ολυμπιάδας) είτε έχουν αποδεδειγμένως παρόμοια ορυκτολογική και χημική σύσταση με τα τοπικά (χαλκούχο μέταλλευμα του κοιτάσματος Bajo de Alumbrera Αργεντινής, σύμφωνα με την προσκομισθείσα από 18.1.2012 γνωμάτευση του Καθηγητή του Τομέα Ορυκτολογίας και Πετρολογίας του Εθνικού Καποδιστριακού

Πανεπιστημίου Αθηνών). Δεδομένου δε ότι, ως προκύπτει από το περιεχόμενο της προσβαλλόμενης πράξης, η μη έγκριση του προσαρτήματος στηρίχθηκε κυρίως στην κατά τα ανωτέρω μη επαρκή αιτιολογία περί μη πληρώσεως του όρου περί διενέργειας επιτόπιων ημιβιομηχανικών δοκιμών, η δε επεξεργασία των λοιπών υποβληθέντων στοιχείων και η διατύπωση των παρατηρήσεων που ενσωματώθηκε στο έγγραφο έγινε κατά τρόπο ενδεικτικό, η προσβαλλόμενη πράξη θα πρέπει να ακυρωθεί στο σύνολό της, να αναπεμφθεί δε η υπόθεση στη Διοίκηση προς νέα νόμιμη κρίση, κατά την εκφορά της οποίας θα πρέπει, μεταξύ άλλων, να ληφθούν υπ' όψιν αφ' ενός οι απαντήσεις της αιτούσας επί των επικουρικών παρατηρήσεων - όπου αναφέρονται οι λόγοι για τους οποίους δεν είναι δυνατή, κατά την άποψή της, η αλλαγή των μεγεθών τροφοδοσίας της μεταλλουργικής μονάδας και αξιοποίησης του δυναμικού των Σκουριών και επισημαίνεται η συμμόρφωσή της προς τις λοιπές υποδείξεις της υπηρεσίας - και αφ' ετέρου ότι επιστροφή φακέλου τεχνικής μελέτης προβλέπεται κατά το άρθρο 102 ΚΜΛΕ μόνο για λόγους ανεπάρκειας ή ανακρίβειας των υποβληθέντων στοιχείων.

17. Επειδή, ενόψει των ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτή η κρινόμενη αίτηση, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη πράξη και να αναπεμφθεί η υπόθεση στη Διοίκηση για νέα νόμιμη κρίση.

Δ ι ά τ α ύ τ α

Δέχεται την αίτηση.

Ακυρώνει την υπ' αριθμ. ΔΜΕΒΟ/Α/Φ.5.1.6/οικ.175135/1047/28.4.2015 πράξη του Υπουργού Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας.

Διατάσσει την απόδοση του παραβόλου.

Αναπέμπει την υπόθεση στη Διοίκηση για νέα νόμιμη κρίση, σύμφωνα με το σκεπτικό της παρούσας απόφασης.

Απορρίπτει τις παρεμβάσεις.

Επιβάλλει στο Δημόσιο και τους παρεμβαίνοντες, συμμέτρως, τη

./.

δικαστική δαπάνη της αιτούσας, η οποία ανέρχεται σε εννιακόσια είκοσι (920) ευρώ.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 15 Ιουνίου 2015

Η Πρόεδρος του Ε΄ Τμήματος

Η Γραμματέας

Αγγ. Θεοφιλοπούλου

Ειρ. Δασκαλάκη

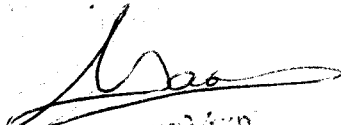
και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 27ης Αυγούστου 2015.

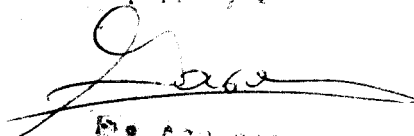
Ο Προεδρεύων Σύμβουλος

Η Γραμματέας

Ιω. Μαντζουράνης

Ειρ. Δασκαλάκη

Αθήνα 27/8/15

Ειρ. Δασκαλάκη

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Αθήνα 27/8/2015
Γραμματέας

Ε. Δασκαλάκη